Абдулхаҡ Игебаев

Йомарт уңыш

Тирә - яҡты байҡарға
Төбәгәйнем ҡараштым
Күҙ биҙәктәрен күреп
Ҡапыл күҙҙәр ҡамашты

Хайран ҡалдырҙы мине
Йомарт ерҙең бүләге:
Ул һутлы йәшелсәһе,
Төрлө емеш-еләге.

Ана,суғылйым йөҙөм
Үрелгән үрмә гөлдәй,
Тәлгәштәрен бәүелтеп,
Елдәргә серен һөйләй.

Алһыуланып-алланып,
Балланып бешкән алма,
Бына хәҙер тупылдап,
Ул төшөр кеүек алға.

Суҡ балан, хозурланып,
Көн сыуағына баҡҡан,
Һәр бер ботағы һайын
Ҡыҙыл муйынсаҡ таҡҡан

Ҡарбуз нәҡ шар шикелле,
Тышында-йәшкелт юлаҡ.
Эсе ҡып-ҡыҙыл ғына,
Тәме татлы бал һымаҡ.

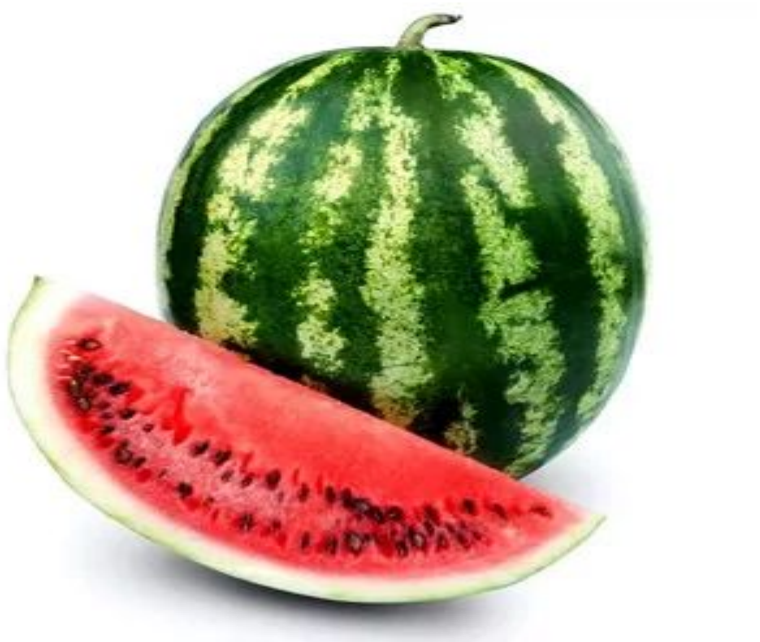

Табаҡ дәүмәле булып,
Ергә һырышҡан ҡабаҡ,
Итләс итен тәмләһәң,
Ашағың килер ҡабат.

Ҡат-ҡат тунға уранып,
Йомарланып,ҡауһайып,
Ҡарыш буйлы кәбеҫтә
Шым ултыра маһайып.

Түп- түңәрәк башына
Алтын иләген кейеп,
Көнгә һуҙып муйынын,
Көнбағыш тора көлөп.

Ҡалын тиреле шалҡан
Ултыра ойоп ҡына,
Үҙе үҫкән тупраҡтың
Йылыһын тойоп ҡына

Ай-һай, уңған баҫыуҙа
Татлы тамыр – сөгөлдөр...
Йыл да мул уңыш бирә
Беҙҙең гүзәл тыуған ер!